

Bryssel den 20 september 2021
(OR. en)

**Interinstitutionellt ärende:
2016/0107(COD)**

**11832/21
ADD 1**

**CODEC 1216
DRS 44
COMPET 632
ECOFIN 843
FISC 143**

I/A-PUNKTSNOT

från:	Rådets generalsekretariat
till:	Ständiga representanternas kommitté (Coreper)/rådet
Ärende:	Utkast till EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV om ändring av direktiv 2013/34/EU vad gäller offentliggörande av inkomstskatteuppgifter för vissa företag och filialer (första behandlingen) – Antagande av rådets ståndpunkt vid första behandlingen och av rådets motivering = Uttalanden

Uttalande från Kroatien

Kroatien stöder fullt ut skattetransparens men anser fortfarande i likhet med vissa andra medlemsstater att artikel 115 i EUF-fördraget skulle vara en mer lämplig rättslig grund i stället för artikel 50.1. Kroatien instämmer till fullo i yttrandet från rådets juridiska avdelning av den 11 november 2016 (ref. 2016/0107 (COD), FISC 194), i vilket det slås fast att förslaget till direktiv om ändring av direktiv 2013/34/EU vad gäller offentliggörande av inkomstskatteuppgifter bör grunda sig på artikel 115 i EUF-fördraget, eftersom det till såväl syfte som innehåll avser ”bestämmelser om skatter och avgifter”, och anser att förslaget därför borde ha diskuterats i Ekofinrådet med vederbörlig hänsyn till relevanta förfaranderegler.

Kroatien anser vidare att det överenskomna förslaget inte bör bli ett prejudikat för omröstning med kvalificerad majoritet i det framtida beslutsfattandet när det gäller skattefrågor.

Uttalande från Cypern, Tjeckien, Ungern, Irland, Luxemburg, Malta och Sverige

Trots det generella stöd som alla har uttryckt för skattetransparens och trots de konstruktiva diskussioner som underlättats av ordförandeskapet hyser Cypern, Tjeckien, Ungern, Irland, Luxemburg, Malta och Sverige fortfarande betänkligheter om den rättsliga grunden för detta förslag till direktiv och anser att förslaget till direktiv om ändring av direktiv 2013/34/EU vad gäller offentliggörande av inkomstskatteuppgifter måste grunda sig på artikel 115 i EUF-fördraget, eftersom det till såväl syfte som innehåll avser ”bestämmelser om skatter och avgifter”, vilket innebär att de förkastar det ursprungliga förslagets rättsliga grund, dvs. artikel 50.1 i EUF-fördraget, som olämplig.
